

Požár v Nosetíně

tato událost je pravdivá

Je krásné sobotní ráno a má maličkost se právě probudila. Bylo mi tehdy 9 let. Šel jsem do ložnice, kde jsem našel tátu a sestry. Můj otec byl tehdy velitel dobrovolných hasičů v Nosetíně, ani jsem neměl tušení, že za pár okamžiků z něj bude HRDINA. Opíral jsem se o dveře a pozoroval taťku, který najednou vstal a šel k oknu. Podíval se lépe a náhle zakřičel: „HOŘÍ!“ Vyběhl z ložnice a já se šel podívat k oknu. Spatřil jsem dům (číslo popisné 4), jak se z jeho stodoly valí obrovský černý dým. To už táta běžel po silnici jen v pyžamu, které za ním úplně vlálo. Vysvitly první sluneční paprsky, když před sebou kopal staré rozcupané pantofle s myšlenkou co nejrychleji a jakýmkoliv způsobem se dostat k místu požáru, aby zjistil co se stalo. Zavolal hasičům na číslo **150** a vše jim podrobně sdělil. Ani se v tom spěchu nepřezul, prolétlo mi hlavou. Taťka obvolal všechny místní dobrovolné hasiče a majitele hořící stodoly, načež se vrátil domů a oblékl se do hasičského oblečení. Ten den jsem viděl nejrychlejší zásah dobrovolných hasičů z Nosetína, se kterým by vyhráli nejmíň 4 hasičské soutěže najednou. Štafetu odeběhl úplně úžasně můj otec, při které pokořil světový rekord v běhu na 148 metrů a útok byl ještě úžasnější. Chlapi to zvládli v nejkratším čase (navíc s vynášením stříkačky ze zbrojnice.) Hned na to dorazily další hasičské jednotky a do oběda byl požár pod kontrolou. Jsem na naše nosetínské hasiče a hlavně svého otce moc pyšný, vždyť uhasili hořící stodolu a zachránili přilehlé obytné budovy.